

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-218/2014

Priština

5. oktobar 2016. godine

U postupku:

Z.S.

Selo Koretiste
Gnjilane

Žalilac

protiv

N/A

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini predsedavajući sudija, Anna Bednarek i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na oduku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 od dana 27 novembra 2013. godine (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA01140 i KPA90309), nakon zasedanja održanog dana 6. oktobra 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Žalbe uložene od strane Z.S. na oduku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, upisane pod brojevima GSK-KPA-A-218/2014 i GSK-KPA-A-219/2014 spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-218/2014.
2. Odbija se kao neosnovana žalbe Z.S. na odluku Komisije za imovinske zahteva Kosova KPCC/D/A/220/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinske zahteve upisane u KAI pod brojevima KPA01140 i KPA90309.
3. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinske zahteve upisan u KAI pod brojevima KPA90309 i KPA01140.

Proceduralni i činjenični sažetak

1. Dana 10. oktobra 2007. godine, Z.S. (u daljem tekstu „Žalilac“) uložio je dva odvojena imovinska zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava: njegove pokojne majke S.S.. Imovinski zahtevi su upisani u KAI pod brojevima KPA90309 i KPA01140, koji se odnose na zemljišnu parcelu br. 27/2 u površini od 00.53.05 ha i zemljišnu parcelu br. 29 u ukupnoj površini od of 1.04.28 ha, obe locirane na mestu zvanom “Sejtagin Zabel” u Gnjilane (u daljem tekstu „imovina u zahtevu“).
2. Nijedan zahtev se ne sastoji od izjave da li je gubitak imovine u zahtevu povezan sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu između 1998. i 1999. godine.
3. Kako bi podržao svoj imovinski zahtev, žalilac je među ostalog dostavio KAI sedeća dokumenta:
 - Zapisnik up.br.463-52/91, sastavljen dana 6. marta 1997. godine, od strane Komisije ministarstva poljoprivrede, voda i šumarstva u Opštini Gnjilane povodom upravnog postupka u vezi restitucije zemljišta. U zapisniku se može videti da je Komisija jednoglasno ustanovila sa su uslovi za restituciju zemljišta stečeni i obaveštava stranke (zastupnika S.S. i Poljoprivrednog industrijskog preduzeća “Mladost”) da se S.S. dodeli drugo odgovarajuće zemljište u znak naknade, gde je naglašen da je eksprprijisan zemljište već prenetu u privatnu svojinu. Tokom sednice, stranke su stupile u sporazum te je S.S. kao naknada dodeljena imovina u zahtevu;
 - Kopija izvoda iz matične knjige rođenih Z.S. br. 77/1952 izdat dana 13. juna 2007. godine pod brojem br. 200-6832/2 od strane Opštine Gnjilane;
 - Izvod iz matične knjige umrlih majke žalioca br. 02/2005 izdat dana 24. januara 2005. godine pod brojem 03-203-205/V-21 od strane Opštine Gnjilane;

- Kopija tužbe od dana 10. june 200. godine podnete u Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova povodom utvrđivanja imovinskog prava nad imovinom u zahtevu i priznavanje Z.S. kao vlasnika imovine u zahtevu i ostalih parcela;
 - Kopija odluke Posebne komore Vrhovnog suda Kosova izdata u predmetu SCC-05-0215 dana 20. februara 2006. odine na osnovu koje je predmet upućen Opštinskom sudu u Gnjilane.
4. Sva gore navedena dokumenta su negativno verifikovana. Dana 21. avgusta 2008. godine, KAI ekipa za verifikaciju je ex-officio našla Certifikat o pravima na nepokretnu imovinu br. P-70403013-00027 i 00029-0 izdat od strane Opštinske katastarske kancelariju u Gnjilane. Na osnovu Certifikata rezultira da su imovine u zahtevu upisane na imena različitih vlasnika, naime cela parcela br. 27 je upisana na ime Z.B.dok je parcela br. 29 upisana na ime I.H.. Štoviše, dana 1. avgusta 2009. godine, pribavljeni su ostali certifikati. Rezultiralo je da je zemljišna parcela br. 27 upisana na ime četiri osobe porodice S., dok je zemljišna parcela br. 29 bila upisana na ime Poljoprivrednog industrijskog kombinata "Agrokultura".
 5. Početno obaveštenje imovinskog zahteva KPA 01140 obavljeno je 11. decembra 2008. godine, ali ustanovljeno je da je pogrešno obavljeno. Tokom obaveštenja nađeno je da zemljište pašnjak i da nije zauzet. Ekipa za obaveštenje KAI je u izveštaju o obaveštenju naglasila sledeće: „Imovina je nađena uz pomoć g. Z.S., koji je bio prisutan tokom obaveštenja. Navedena tužena stra, preduzeće Mladost, je prodato od strane Kosovske agencije za privatizaciju tako da preduzeće koje je indiciran od strane tužene strane više ne postoji ”.
 6. Početno obaveštenje imovinskog zahteva KPA 90309 obavljena je dana 15. decembra 2008 godine, ali ustanovljen je da je pogrešno obavljeno. Tokom ovog obaveštenja je nađeno da je zemljište ne uzurpiran pašnjak. KAI Ekipa za obaveštenje je u Izveštaju o obaveštenju naglasila sledeće: „Imovina je nađena uz pomoć meštana i na osnovu mape“.
 7. Novo obaveštenje oba imovinska zahteva je obavljeno dana 17. juna 2010. godine putem objavljivanja u KAI istu za obaveštenje br. 2 (koji raspodeljen u Opštini Gnjilane, Katastarskoj kancelariji u Gnjilanu, Opštinskom sudu u Gnjilane i KAI Regionalnoj kancelariji u Gnjilane). Dodatno tome, List je ostavljen u Regionalnoj kancelariji UNHCR i ombudsmanu.
 8. KAI je smatrala da je predmet nesporan usled činjenice da nijedna tužena strana nije prišla agenciji.
 9. Ožalbenom odukom KPCC/D/A/220/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, KIZK je odbacila imovinske zahteve pod brojevima KPA01140 i KPA90309 sa obrazloženjem da žalilac nije dokazao da imovinski zahtevi uključuju okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio 1998-1999. godine. Kao posledica toga, prema Komisiji, imovinski zahtevi spadaju van okvira nadležnosti Komisije.
 10. Dana 9. juna 2014. godine, oduka KIZK je uručena žaliocu.
 11. Žalilac je uložio žalbe dana 24. juna 2014. godine.

Navodi žalioaca:

12. Žalilac napada odluku KIZK, koja je prema njemu, zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja te ga je kao takva sprečila „ustavnog prava da koristi i upiše u katastarskim knjigama u

smislu Sporazuma br. 463-52/91. On je takođe izjavio da je imovina bila njegova „svojina do juna meseca 1999. godine, naglašavajući valjani sporazum“. On je izjavio da je ista „bila obradivo zemljište u 1997, 1998. do 1999. godine“. On je osporio sve navode da rat na ovim prostorima nije uticao na gubitak imovine i upis iste u katastarskim knjigama. Žalilac štoviše zahteva „zašto on kao građanin Kosova ne može da postigne svoja upravna prava da upiše vajani sporazum“. On je takođe objasnio „da sporazum nije upisan u katastarskim knjigama u Gnjilane usled situacije koja se desila na Kosovo. (...) Sada pokojna S.S. je otuđila imovinu koja je predmet Sporazuma Albancima iz Gnjilana. Isti sada traže (od žalioca) da prenesu imovinsko pravo na njih, oni ga ucenjuju i prete“. On je dodao da su dokumenta koja bi mu pomogla da dokaže svoje svojinsko pravo uništene usled rata.

Pravno obrazloženje

Spajanje žalbi

13. U smislu člana 13.4. Zakona br. 03/L-079, Vrhovni sud može odlučiti da spoji žalbe, kada je takvo spajanje imovinskih zahteva odlučeno pod strane Komisije u smislu člana 11.3. (a) Zakona. Ovaj član dozvoljava Komisiji da uzme u obzir spajanje imovinskih zahteva kako bi razmotrila i donela oduku kada su zajednička pravna i dokazna pitanja.
14. Odredbe Zakona o parničnom postupku koje su u primeni u postupcima pred Žalbenim Većem Vrhovnog suda u smislu člana 12.2 Zakona br. 03/L-079, kao i u smislu odredbi člana 408.1 u vezi sa članom 193 Zakona br. 03/L006 o Parničnom postupku, predviđaju mogućnost spajanja svih zahteva putem rešenje ako to spajanje osigura sudsku efikasnost predmeta.
15. Vrhovni sud primećuje da u tekstu žalbi uložениh od strane žalioca, osim različitih brojeva predmeta za koji je uložena određena žalba, činjenice, zakonski osnov i dokazna pitanja su u potpunosti ista u oba predmeta. Jedin su različiti brojevi parcela koje su predmet imovinskog prava koji je tražen u zahtevima. Žalbe su zasnovane na istim objašnjavajućim izjavama i istoj dokumentaciji. Štoviše, pravno obrazloženje KIZKI za imovinske zahteve je isto.
16. Prema tome, žalbe upisane pod brojevima GSK-KPA-A-218/14 i GSK-KPA-A-219/14 spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-218/14.

Zasnovanost

17. Vrhovni sud Kosova nalazi da je ožalbena odluka doneta na osnovu potpunog i pravičnog utvrđivanja činjeničnog stanja te na tim osnovima materijalno i proceduralno pravo su valjano primenjeni. Prema tome, žalba se odbija kao neosnovana.
18. KIZK je zaključila da žalilac nije dokazao da imovinski zahtev uključuje okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodi u 1998-1999. godini. Žalilac je napao mišljenje KIZK. Međutim, važno je naglasiti da žalilac u imovinskom zahtevu u istini nije indicirao da se gubitak imovine dogodio i da je povezan sa oružanim sukobom. U obrazloženju imovinskih zahteva Z.S. je indicirao da od kada se dogodila situacija na Kosovu isti pokušava da upiše imovinu u zahtevu na njegovo ime, ali nije uspe u tome. Žalba se sastoji od izjave žalioca da odluka KIZK vređa njegovo ustavno pravo korišćenja i upisa imovine na njegovo ime. Dokumenta koja je priložio imovinskom zahtevu se odnose na pitanje upisa imovinskog prava u katastarskim knjigama. Ove okolnosti dovode d zaključka da se u stvari zahtev u imovinskim zahtevima sastoji od zahteva kojim bi se omogućilo žaliocu da upiše imovinu u zahtevu na njegovo ime. Međutim, KIZK, a niti Žalbeno veće nisu nadležni da ispitaju pitanje izvršenja

potpisanog sporazuma stranaka tokom upravnog postupka koji se dogodio pre oružanog sukoba u 1998/1999. godini. Takvi zahtevi spadaju van okvira nadležnosti KIZK, i ako je, kao što je žalilac naglasio, sukobom mogao da utiče na poteškoće upisa imovinskog prava u katastarskim upisima.

19. Prema mišljenju Vrhovnog suda žalilac nije dokazao da se je u istini imao posed nad imovinama u zahtevima pre oružanog sukoba i da se gubitak istih dogodio između 1998. i 1999. godine usled ili kao rezultat oružanog sukoba. Dostavljena dokumenta uopšte nisu dokazala to. Kako bi se imovinski zahtev prihvatio nije dovoljno poreći sadržaj odluke KIZK. Ovi elementi se bez sumnje trebaju dokazati, nijedan dokumenat ne potvrđuje da su žalilac ili njegova pokojna majka posedovali imovinu u zahtevu pre oružanog sukoba.
20. Što više, žalilac u žalbi indicira da: „ je pokojna S.S. otuđila imovinu Albancima iz Gnjilane koja je bila predmet sporazuma nakon potpisivanja. Isti sada traže (od žalioca) da prenesu imovinsko pravo na njihovo ime, oni ucenjuju (žalioca) i prete“. Ova izjava jasno objašnjava da imovine u zahtevu nisu bile u posedu niti pokojne majke žalioca, niti u njegovom posedu nakon 1991. godine, dugo pre početka oružanog sukoba.
21. Prema tome, odluka KIZK ustanovljava da se gubitak poseda usled oružanog sukoba nije dokazan te se imovinski zahtev odbacuje.
22. Ovde je vredno spomenuti da je žalilac dostavio spis predmeta, dokumenta koja potvrđuju okolnosti da je u 2005. Godini imovinski zahtev za potvrđivanje imovinskog prava i upisa imovine na ime majke žalioca podnet u Osnovnom sudu u Gnjilane. Član 18. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 međutim predviđa da „*Određbe ove Uredbe primenjuju se na bilo koji zahtev iz Člana 3.1 ove Uredbe koji je podnet nadležnom sudu, pod uslovom da sudski postupak u vezi sa tim zahtevom nije započeo pre stupanja na snagu ove uredbe*“. Činjenica da je tužba u vezi imovine u zahtevu podneta u Opštinskom sudu u Gnjilanu pre stupanja na snagu UNMIK Uredbe 2006/50 isključuje nadležnost KIZK. Prema tome, imovinski zahtevi žalioca se takođe podbacaju zbog ove činjenice.
23. Na osnovu gore navedenih razloga, u smislu člana 13.3.(c) UNMIK Uredbe 2006/50 i člana 195, stav 1(d) Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet

24. U smislu člana 13.6 Zakona br. 03/L-079 ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, pisar EULEX-a